

Otuz İkinci Sözün, Birinci Mevkıfı'nın küçük bir zeylinde geçen; âyet-i kerîmenin ve Arabî ibarelerin mânalarını verir misiniz? Bir de "sükûnet içindeki sükûtu" izah eder misiniz?

“Üstlerindeki göğe bakmazlar mı? Onu nasıl bina ettik, nasıl tezyin ettik (süsledik)! ...” (Kaf, 50/6)

Arabî ibarelerin mânaları “SÖZ Basım Yayın” tarafından neşredilen Sözler’de şu şekilde yer almıştır:

“Sonra göğün yüzüne bak, nasıl sükûnet içerisinde bir sessizlik, hikmet içerisinde bir hareket, haşmet içerisinde bir parıldama, zînet içerisinde bir tebessüm göreceksin. Bunlar intizam-ı hilkat, ittizân-ı san’at ile beraber olmaktadır. Kandilinin parlaması, lambasının ışık vermesi, yıldızlarının parıldamaları akıl sahiplerine sonsuz bir saltanatın varlığını ilân eder.”

"Yani, âyet-i kerime, nazar-ı dikkati, semânın ziynetli ve güzel yüzüne çeviriyor. Tâ, dikkat-i nazar ile, semânın yüzünde fevkalâde sükûnet içinde bir sükûtu görüp, bir Kadîr-i Mutlakın emir ve teshiriyle o vaziyeti aldığını anlasın..."

Sükûnet: “sakinlik, hareketsizlik, vakarlılık, ciddiyet” gibi manalara geliyor. **Sükût** ise, **susma, sessizlik** demektir. Buna göre, “**fevkalâde sükûnet içinde bir sükût**” ifadesi, semâdaki o büyük cirimlerin İlâhî kudrete tam boyun eğmiş olarak, görevlerini hiç ses çıkarmadan vakar ve ciddiyetle yerine getirdiklerini ifade ediyor. Nitekim bir sonraki cümle bunun güzel bir izahıdır:

“...Yoksa, eğer başıboş olsa idiler, birbiri içinde o dehşetli hadsiz ecrâm, o gayet büyük küreler ve gayet süratli hareketleriyle öyle bir velleveyi çıkarmak lâzım idi ki, kâinatın kulağını sağır edecekti.”(1)

---

(1) *bk.* [Sözler, Otuz İkinci Söz, Birinci Mevkıfın Zeyli.](#)